

Rejsebreve

Fra konferencen "Science and Evidence for Design in the Universe" på Yale Universitetet

Af Ole Vang

Det var første gang, at det havde været muligt, at samle alle (næsten) fra *Intelligent Design* bevægelsen på et sted. Stedet var Yale Universitet i dagene 2.- 4. november. Først i april i år så jeg et program for symposiet, og min første tanke var, at dette symposium ville jeg gerne deltage i, for at lytte, for at lære, for at tale med og skabe kontakt til nogle af de centrale personer. Da det blev muligt at få rejsen finansieret, sagde jeg ja tak, selvom familien rystede på hovedet: "18 timers rejsetid hver vej for at deltage i en konference, der kun varede 2½ dag!" Oven i dette var der også problemet med 6 timers tidsforskel, der gjorde, at det var svært at koncentrere sig til de foredrag, der blev holdt i tidsrummet kl 20 til 22 (svarende til kl. 2-4 om morgenen i Danmark).

De var der alle sammen (næsten): Philip Johnson, William A Dembski, Jonathan Wells, Mike Behe, Paul Nelson, og mange flere. I alt 200 deltog i konferencen, hvoraf 3 var fra Syd-korea og 1 fra Europa (gæt hvem!).

Det var hele umagen værd. Også selvom hjemturen havde nogle komplikationer.

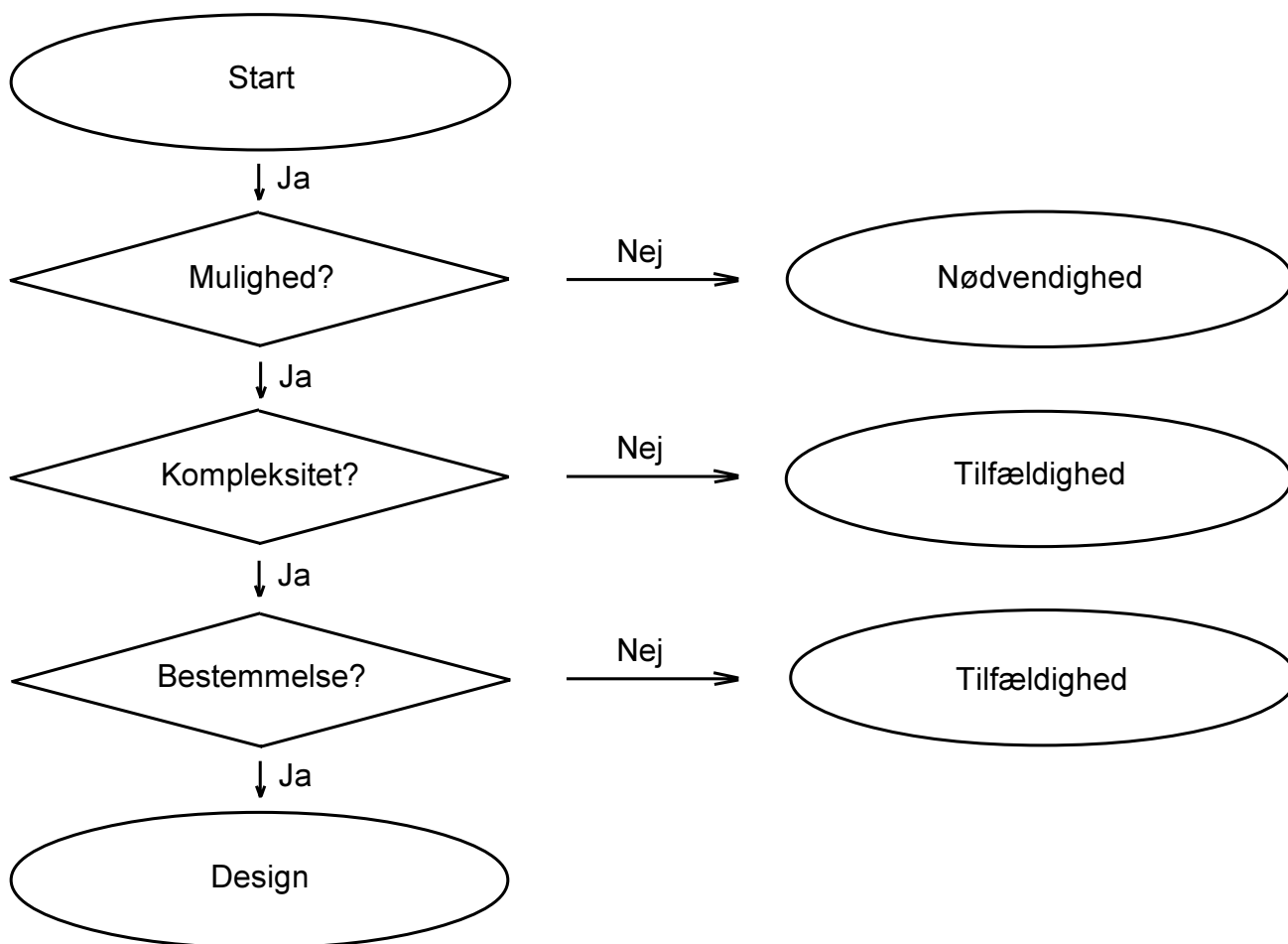
Philip Johnson, jura-professoren fra Berkeley, var første taler med titlen "The Wedge of the Truth: How sharp the edge?". Han gav udtryk for, at han var glad for at give "kick-off"-talen. Hans pointe var, at logikkens tog kører væk fra Gud, og det ikke er til at standse med et fingerknips. Toget er nu ved at blive bremset op, og vil forhåbentligvis komme til at køre i

en anden retning. Som en illustration af dette, nævnte Philip Johnson, at netop nu var udkommet to vægtige bøger: "Icons of Evolution" af Jonathan Wells og "Uncommon Decent" af Paul Nelson. Disse bøger er vigtige, for at der konstant kan blive stillet spørgsmål til naturalismens indhold og effekter.

Hvor skal "kilen" sættes ind? For at illustrere dette, diskuterede Philip Johnson en række bøger vedrørende darwinisme, som havde været omtalt i den sidste uge tid. For det første "Update Darwinism". Heri siges det, at eksemplet med lyse og mørke birkemøl er det bedste eksempel på evolution i funktion. Dette er naturlig selektion i aktion! Men eksemplet med birkemøllet er simpelthen et dårligt eksperiment. De lever ikke på træstammerne, sådan som alle billeder i lærebøgerne viser det, men derimod højt oppe i grenene. Det har Jonathan Wells fint påvist i sin nyeste bog. For det andet nævnte Philip Johnson Stuart Kaufmanns bog om computermodeller. Heri siger Stuart Kaufmann, at der er en "uopdaget termodynamikkens 4. hovedsætning", men dette svarer til, at William Dembski siger, at der mangler information for at forstå evolutionen. Endelig blev Steven Pinkers bog "Moral History" omtalt. På trods af, at Steven Pinker er darwinist og tidligere har ment, at personligheden er udviklet, så erkender han, at darwinismen giver moralske problemer.

Til slut i sin tale nævnte han den kristne forståelse af verdens oprindelse i modsætning til den naturalistiske opfattelse på denne måde: I skriften siges det: "I begyndelsen var Ordet". Ifølge evolutionsteorien burde det hedde: "I begyndelsen var partiklen, og partiklerne samlede sig til klumper. Denne masse/klump opdagede Gud, men så fandt man evolutionsteorien".

Første aften bød også på foredrag af William Dembski, der talte over emnet: „*No free lunch: Why Specific Complexity Requires Intelligence*“. William Dembski begyndte sit foredrag med at

spørge: Hvordan beskriver vi tingene i det ordinære liv? Som en nødvendighed (lovmæssigt)? Som en tilfældighed eller som et design (plan)? Herefter introducerede han sin "Explanatory Filter" (se figur) som en model til at identificere design. Design forudsætter en mulighed, for ellers er det en lovmæssighed, at der er en høj kompleksitet, så det er usandsynligt, at det kan være fremkommet ved en tilfældighed. Endelig forudsætter design, at der er en uafhængig form/mønster i det objekt eller begivenhed, der undersøges.

William Dembski var indtil for nylig leder af Michael Polanyi centeret ved Baylor Universitetet.

Udover de generelle foredrag var der arrangeret frokost-diskussioner og 3 parallelle foredrag om mere specifikke emner. Her kan det så være svært at vælge, hvilke man vil følge. Jeg valgte at høre Jonathan Wells „*The Iconography of Evolution*“, der i høj grad tog sin udgangspunkt i hans allernyeste bog "Icons of Evolution". Han indledte sit foredrag med et citat fra Linus Paulin, der to gange har modtaget Nobel-

prisen: "Science is the search for truth"

Herefter gennemgik Jonathan Wells en række af de ikoner, som Darwinismen har: Darwins livstræ, Haeckels embryologiske tegninger, birkemøl, Darwins finker, mutationer som evolutionens drivkraft. Der er tale om ikoner, der alle betegnes som beviser for evolutionsteoriens sandhed.

Darwin og den moderne darwinisme antager, at alt liv har et fælles ophav, der så er blevet spaltet ud i forskellige arter, der igen er spaltet i forskellige arter, på samme måde, som et træ har stamme, store og små grene og kviste, Darwins livstræ. Den er baseret på morfologisk lighed. Med de moderne molekylærbiologiske teknikker er det nu blevet muligt at sammenligne proteiners aminosyre-sekvens og genernes base-sekvens. Man forventede at kunne tegne træet mere sikkert. I stedet er der fremkommet et krat, snarere end et træ, fordi der synes sammenhæng på kryds og tværs af grenene. Er Darwins livstræ videnskab eller en myte, spurgte Jonathan Wells.

Et klassisk bevis for udviklingen er Ernst

Haeckels tegning fra 1880'erne. Tegningen viser, at fostre fra en række forskellige dyr alle gennemløber de samme udviklingstrin. Dette viser, at der er tale om et fælles ophav. Ernst Haeckels tegning er imidlertid et falsum, hævdede Jonathan Wells, som netop har PhD i Embryologi. Dyreriget indeholder 7 klasser, og kun 4 af klasserne er vist i Haeckels tegning. Halvdelen af de 8 eksempler er pattedyr. Endelig er de tegnede embryoner ikke tegnet korrekt, som det blev påvist af M Richardsons gruppe i tidsskriftet *Science* i 1997. Desuden har det menneskelige embryo ikke gæller eller noget, der ligner. De biologiske lærebøger beskriver dette som videnskab.

Eksemplet med birkemøl bruges ofte som det bedste eksempel på naturlig selektion i funktion. Imidlertid er det kun et eksempel på en midlertidig forandring. Desuden viser det sig, at alle de kendte billeder med mørke og lyse birkemøl er et falsum, for disse birkemøl sidder ikke på birkestammerne, men derimod oppe i træernes grene. De sidder kun på stammerne til ære for fotografen. Som konklusion sagde dr. Wells, at "darwinisme er en naturalistisk filosofisk maskerade, der tager sig ud som empirisk videnskab".

Emnet for et andet af de tekniske foredrag om eftermiddagen var Paul Nelson's indlæg med emnet „*A new forms or one? Analyzing the logic of Common Descent*". Foredraget blev indledt med følgende spørgsmål: Hvis teorien om fælles afstamning er forkert - hvordan vil vi så kunne afsløre det? Spørgsmålet blev ikke besvaret direkte, men den indirekte konklusion var, at problemstillingen ikke kan testes og accepteres eller afvises videnskabeligt.

Paul Nelson mindede om, at den universelle DNA-kode i mere end 30 år har været anset for at være et "bevis" for evolutionsteoriens rigtighed. Argumentet er, at det fælles ophav har haft koden for oversættelsen af DNA til protein, og dette er så blevet bevaret i alle de efterfølgende afkom. Nu viser det sig imidlertid, at der er forskellige organismer, der har en anden DNA kode, så koden er ikke universel. Og hvad værre er, så kan der ikke gives nogen holdbar forklaring på, hvordan de overgangsorganismer, der havde delvis den universelle kode og delvis den alternative kode, kunne overleve denne situation.

"*DNA by design*" var titlen på Steve Meyers foredrag fredag aften, hvori han beskrev, hvordan kemi og biokemi forudsætter et design. Urey-Miller's experiment fra 1953, der viste, at det var muligt at danne en række aminosyrer ud fra uorganisk materiale, kan ikke bruges til meget, da reaktionen forudsætter reducerende omstændigheder, men der har helt sikkert været oxygen til stede i jordens første tid.

Siden Urey-Miller's eksperiment er der føjet yderlige 3 problemer til:

1. Den rummelige struktur af proteiner er blevet opklaret for en række proteiner, og de viser sig at være meget komplicerede.
2. Proteinerne har en unik aminosyre-sekvens, som bestemmer deres helt specifikke rummelige struktur og funktion.
3. Dette skyldes en unik DNA sekvens.

Da er det relevant at spørge, hvor denne biologiske information har sin oprindelse.

Michael Behe gennemgik i sit foredrag "*Half Full or Half Empty?: Design Critics and Proponents Analyze the Same Data*", at en række biokemiske systemer i vores krop ikke kan fungere uden at være intakt. Det er derfor heller ikke muligt, at de har kunnet opstå ved en naturlig selektion, der har virket på delvist færdige systemer. Han kalder disse systemer for "ikke-reducerbare". Siden 1996, hvor hans bog: "*Darwins black box*" udkom, har der været et uendeligt antal argumenter imod hans tanker. Vel nok fordi han ramte et ømt punkt. En række af disse kritikpunkter gendrev han i sit foredrag, bl.a. kritikken fra J.H. McDonald (<http://udel.edu/~mcdonald/mousetrap.html>).

Desuden havde David Berlinski et foredrag om "*On Assessing Genetic Algorithms*" og William Lane Craig om "*The fine-tuning of the Universe and Cosmic Design*". Der var også en række foredrag, som jeg ikke kunne deltage i, fordi de lå samtidig med dem, jeg fulgte. Det var foredrag af Martin Poenie, Guillermo Gonzalez, Walter Bradley, Paul Chien og Jeff Schloss.

Hav øjnene åbne. Der vil sandsynligvis komme meget mere fra Intelligent Design bevægelsen.

Ole Vang er lektor